

GLAS DE COPIL

REVISTĂ PENTRU ELEVI

Numărul 2

Decembrie 2008

CUPRINS

1 Decembrie

Țara mea

România, țara mea

Legenda lui Moș Nicolae

Ghici ghicitoarea mea!

Călătorie în lumea fermecată a pădurii

A sosit iarna

Vine iarna

Iarna

Fulgușorul

Iarna

Iarna cea frumoasă

Zâna iarnă

Moș Crăciun

Seara de Crăciun

Cu colinda

Din lucrările noastre

Curiozitățile Crăciunului

1 DECEMBRIE

Să mergem cu mic cu mare
La Alba-Iulia că-i sărbătoare!
Să jucăm Hora Unirii
Cu președintele României !

Ardeleni și moldoveni,
S-arătăm lumii întregi
Ce uniți am fost odată
S-avem o Românie bogată !

Cântă, Iancule, mai tare
C-avem sărbătoare mare !
S- audă întreaga lume :
România-i mândru nume !

Lazăr Claudiu

ȚARA MEA

Țara mea e ca o floare,
N-are în lume asemănare,
Munți,câmpii,dealuri și ape,
Țara mea le-are pe toate.
 Munții cu păduri de brad,
 Dealuri cu livezi și fag,
 Câmpii cu lanuri mănoase,
 Marea cu valuri frumoase.
Cerb,urs și capră de munte,
Ierburi și cu flori mărunte,
Nisip,plajă și mult soare
Păduri cu susur de izvoare.
 În acest rai îndrăgit
 Noi cu toții ne-am unit.
 Și jurăm să apărăm
 Ce de la strămoși avem !

Popa Alina

ROMÂNIE, ȚARA MEA!

România, țara mea
Tu strălucești ca o stea
Și cu drag am să te cânt
Că trăiesc pe-acest pământ.

Fără tine, draga mea,
Bucuria nu ar exista.
Toți copiii cântă-n cor
Lăudând acest popor.

Roșu, galben și albastru
Sunt trei culori fermecate
Ele-ți formează drapelul
Și au mare însemnătate.

Tu ești țara mea iubită
În care m-am născut.
Toți românii întind o horă
Și te iubesc mai mult!

Roșca Iulia

Legenda lui Moș Nicolae

Sfântul Nicolae s-a născut cândva la începutul mileniului în sudul Turciei de astăzi, într-o familie de creștini bogați, însă părinții săi au murit într-o epidemie, când el era încă un copil. Nicolae și-a dedicat de atunci întreaga avere ajutorării oamenilor săraci, bolnavi și suferinzi, devenind cunoscut în toată lumea ca un adevărat pansament pentru sufletele celor în nevoie și ca un protector al copiilor. În perioada Imperiului Roman, creștinii erau persecutați, așa că Sfântul Nicolae a fost înțemnițat din cauza credinței lui, murind pe 6 decembrie 343. Ziua morții lui a devenit ziua Sfântului Nicolae, moment în care sunt sărbătorite atât faptele lui de sfânt, cât și poveștile ce au dus la nașterea legendei lui Moș Nicolae.

Una dintre aceste povești este despre un om sărac ce avea trei fiice. În acele timpuri, pentru ca o fată să fie luată în căsătorie, avea nevoie de o zestre considerabilă dăruită de tatăl său, iar cu cât zestrea era mai mare, cu atât creșteau șansele ca fata să-și găsească un soț mai bun. Fiicele acestui nevoiaș, neavând nicio zestre, erau astfel sortite să fie vândute ca sclave. În mod misterios, omul a găsit în casă trei pungi cu galbeni, ce conțineau câte o zestre considerabilă pentru fiecare fată, astfel încât să-și poată găsi un soț cumsecade. Se spune că săculeții cu galbeni au apărut de nicăieri în șosetele și cizmulițele lăsate în fața focului pentru a se usca mai ușor.

De atunci, s-a păstrat obiceiul de a atârna ciorăpei sau de a lăsa o pereche de ghetuțe în fața ușii, în așteptarea cadoului de la Moș Nicolae.

GHICI GHICITOAREA MEA!

Cine-i Sfântul, cine-i Sfântul,
Cunoscut de-ntreg pământul,
Prin minuni ce a făcut,
Pe mulți oameni ajutând?
Cine e Sfântul Ierarh
Ce adus-a bani în dar
Tatălui cu trei copile,
Fiindu-i de ele milă?

A venit baba din munți,
Peste râuri făcând punți
Și a prins spunând povești,
Flori de gheață la ferești.

Cine vine cu stelute
Albe-n frunte
Dinspre munte?

De zăpadă câmpul e acoperit,
Nu mai stă ninsoarea.
Cine a venit?

Mic, ușor, purtat de vânt,
Cade, cade la pământ,
Ține cald ca un veșmânt.

Parc-ar fi niște petale,
Ori stelute ce dansează
Norii le presară iarna
Și pe gene ți le așează.

Vin oițe de la mute
Cu stelute-n frunte.

Deși nu e vară,
Albi fluturii zboară.

Ștregar ce umblă hai-hui,
Uite-l în palmă. Nu-i!
De la mare pân' la munte,
Picură stele mărunte.

Albă ca și creta,
Moale ca lâna,
Ușoară ca pana,
Piere ca spuma.

Moale, albă și pufoasă,
Pentru câmp e haină groasă.

Laptele cerului,
Sub streășina cerului.

Albă plapumă și moale
S-a întins pe deal, pe vale,
Iar când vine primăvara,
Se topește plăpumioara.

În văzduh plutesc,
Pământul eu îl albesc.
De mă prinzi în mâna ta,
Las o lacrimă pe ea.

Cine-i meșter iscusit
Și cu iarna a venit
Și-n fiecare dimineață
Îmi pictează flori de gheață?

Pe fereastră prinde flori
Și-n obraji lasă bujori.

Cine pune peste noapte
Un pod zdravăn peste ape?

Tot cu vârfu-n jos
Crește, mereu crește,
Soare-l dă jos!
Gerul îl ocrotește!

Om făcut de mâna mea,
Cu ochi negri și lulea.
Nici-un viscol nu-l răstoarnă,
Că e sprijinit de... iarnă.

Stă în curte, lângă pom.
Îi zici om, dar nu e om;
Și când soarele-ncălzește,
Nu-l mai vezi, că se topește.

Stă pe loc și nici nu-i pasă
Și-i atâta de răcit!
Dar nu vrea să vină-n casă...
Că nu-i place! - L-ați ghicit?

Când nu e zăpadă
Doarme în ogradă,
Dar când ninge-afară
Cu copiii zboară.

Are tălpi, n-are picioare,
Fuge iute doar la vale,
Iar la deal, urcă agale.

Cu ea iarna sus în deal
Vin iute nu am habar,
Pe zăpadă alunec tare,
Nimeni nu ne stă în cale?

Fără cai și fără roate,
O nălucă cu tălpici
Fuge pe șosea de lapte...
Ce-o fi asta?... Ghici!

Intră pe horn și sub brad
Îți lasă un cadou. Cine e?

E un moș,
Cu nasul roș'.
Iarna lasă jucării
La cei mai cumiști copii.

Cine-i oare moșul bun
Ce dă daruri de Crăciun?

Iarna în frig, vara la soare
Neschimbat e la culoare.

Sus pe culmi înalte crește
Lumea-n case îl poștește
Îi dă daruri să le țină
Și potire de lumină!

Călătorie în lumea fermecată a pădurii

Se spune că în Noaptea Sfântă a Crăciunului, Dumnezeu le dezleagă animalelor graiul, lăsându-le să vorbească între ele. Să stea la taifas.

Dușmănia se uită, vulpea vorbește cu ursul, ariciul cu jderul și lupul cu căprioarele... Să fie adevărat, sau doar una din poveștile urzite în mod special, pentru ca în preajma Crăciunului să ne amintim că miracolul Nașterii este al întregii naturi? Pruncul Sfânt nu se întrupează doar pentru oameni, ci și pentru păsări și licurici. Și ele au nevoie de bunătate, de îngăduință și ocrotire, de iubirea pe care Domnul a pus-o în tot ce e viu.

Dar oare cum trăiesc animalele iarna, în întunecimea friguroasă a pădurilor? Ce pun iepurii și bursucii pe masă? În căsuța lor arde focul? Crăciunul lor e sărac sau bogat?

Animalele fac ce fac de când lumea: dacă mediul lor nu este distrus și nu sunt hăituite de oameni, trăiesc în pace și armonie. Mănâncă, aleargă, se joacă, dorm. Iar într-o pădure liniștită și sănătoasă, în care omul nu intervine brutal, vom găsi imagini ca în povești: căprioare rozând lăstari încă verzi, porci mistreți scormonind după jirul dulce îngropat sub omăt, veverițe mâncând mulțumite alunele adunate în scorburile copacilor, poate niște pui de lup lingând flămânzi boturile părinților întorși de la vânat. Și dacă ne vom continua explorarea, o să dăm peste o vizuină cu un culcuș cald și moale din frunze și mușchi, în care s-ar putea să găsim un bursuc ghemuit. Trebuie să mergem cu grijă, pentru că bursucul se trezește, nu hibernează precum marmota – care doarme ca lemnul vreme de șase luni – ci seamănă mai degrabă cu ursul, adică se trezește și fuge dacă ne aude. Iar dacă vin zile călduțe, mai face câțiva pași prin jurul bârlogului. Când iarna se termină, bietul Moș Martin este slab și pornește încet, încet, prin pădure, luându-și de la capăt viața lui de animal singuratic, morocănos și tăcut.

Într-o altă mică scorbură sau adâncitură în pământ s-ar putea să găsim un arici. El doarme dus toată iarna. Se face ghem de ace și își înfundă năsucul în blana moale de pe burtă. Poți să tai lemne pe el că nu se trezește. Inima abia îi bate. La fel face și popândăul, dar nu e la fel de rezistent ca ariciul, așa că, dacă gerul se întrece cu gluma, s-ar putea ca bietul rozător să nu se mai trezească deloc.

Veverițele sunt cele mai gospodine. Iarna, vizuinile acestor drăgălașe animale sunt transformate în adevărate gospodării, cu cămară plină de alune și ghinde, cu dormitor căptusit cu mușchi și „baie” separată, curățată zilnic. Este incredibil ce curat și ce bine pus la punct e totul într-o scorbură de veveriță! Dacă nu cad în vreo capcană sau dacă omătul nu le astupă cămărilor, supraviețuiesc fără probleme peste iarnă.

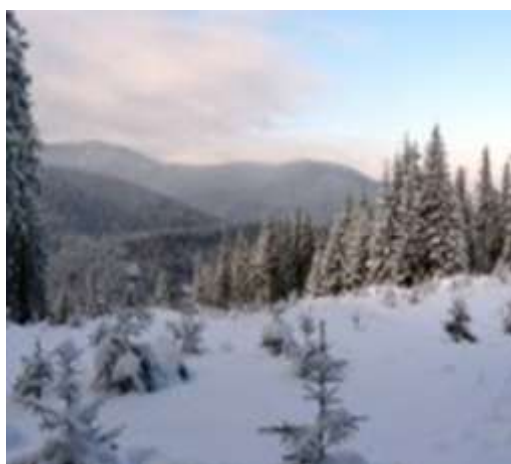
Dar călătoria în pădure nu s-a sfârșit! Una din poteci duce spre înălțimi, sus pe stânci, acolo unde capra neagră are iarna o viață destul de grea. Uneori, câte-o capră rămâne agățată cu coarnele de câte un ram de copac, în încercarea ei disperată de a mânca un lăstar. Alteori, foamea le omoară pe biete animale sau sunt nevoite să coboare spre vale, în căutare de licheni și de mușchi. Locurile cu hrană sunt frecventate de lupi și de râși, cărora le devin victime ușoare. Spre margine, într-un loc cu hățișuri, poate ne iese în cale vreun iepuraș. Din păcate, la vreme de iarnă, urecheații sunt cam nesuferiți. Când îi apucă foamea, sunt o pacoste pentru pomișorii tineri de prin livezi și pentru lăstarii de zarzavaturi, pe care îi rod într-o mare veselie. La fel fac și ciutele cele elegante, cu ochi migdalati. Deseori, oamenii isi pierd rabdarea si pun capcane ca sa-si protejeze gradinile.

Dar oare ce își doresc toate animalele?

În primul rând, o casă în care să locuiască. Pe măsură ce pădurea se taie, ele rămân fără adăpost. Animalele se retrag odată cu defrișările, până când nu mai au unde merge și dispar. Se vânează iarna animale direct în bârloguri, ceea ce e crud, nedrept, periculos pentru specie și josnic pentru om.

Nu e oare suficient că natura e supărată pe noi? Că ne inundă ca să ne pedepsească, pentru că o rănim tăind pădurile? Că iernile sunt tot mai calde, iar animalele se trezesc nefiresc din somnul lor hibernal, că păsările se întorc prea devreme sau pleacă prea târziu, păcălite de razele soarelui, fiind apoi lovite de gerul brusc și neașteptat? Cred că asta așteaptă animalele de lanoi, de la oameni. Să ne îmbuneze sufletul. Să pună în el iubire și grijă, pentru că trăim de milenii alături de ele, iar Dumnezeu a suflat asupra lor aceeași viață pe care a aprins-o și în noi.

Asta vor animalele: să le iubim și să le protejăm!

A sosit iarna

Iarna ne-a sosit în prag,
Cu mult drag ne-a pus și nouă
Câte-un dar mai măricel,
Fulgi, troiene și mult ger.

Copiii se joacă bine
Pe afară toți râzând,
Se împing și cad pe spate,
Merg pe pârtie țipând.

Fulgii repezi cad ușor,
Formând un om de zăpadă,
Cu fular foarte pufos,
Moș Crăciun ca să îl vadă.

Popa Alina

Man Ovidiu

VINE IARNA !

Este frig și s-a-nnoptat,
Vine iarna peste sat !
Noi în casă stăm la loc
Și punem lemne pe foc.

Copiii ies la săniuș
Să se dea pe derdeluș,
Cu zapadă ei se joacă
Și concursuri vor să facă.

Pop Daniel

IARNA

Iată iarna a sosit
Și sunt foarte fericit!
Noi, copiii, așteptăm
Neaua albă s-o călcăm.

În zăpadă ne jucăm,
Cu mulți bulgări aruncăm,
Oameni de nea construim
Și tare ne-nveselim!

Rusu Vlad

FULGUȘORUL

Fulgușor de nea pufos,
Te așterni aici,
Pe jos.
Faci covor peste oraș
Și te joci cu copilași.

Aduci frig și ger,
De toate,
Îngheți geamurile-n noapte
Și faci pe deal derdeluș,
Fulgușorule de pluș !

Man Ovidiu

IARNA

Ce bine că ninge-afară
Cu fulgi mari de nea!
Pământul îmbracă iară
Plăpumioara sa.

Iară sus, pe derdeluș,
Este tare alunecuș,
Sunt copii cu săniuțe,
Cu mănuși și căciulițe.

În pădure stau brăduții
Cu zapadă-acoperiți
Și așteaptă ei Crăciunul
Să fie împodobiți.

Pașca Horia

IARNA CEA FRUMOASĂ

De când iarna a venit
Pe copii i-a-nveselit.
Ei se joacă pe afară
Cu mulți bulgări de zăpadă.

Astăzi este sărbătoare
Și cântam cu mic, cu mare,
Colinde și poezioare
Pentru a noastră serbare.

Moș Crăciun sperăm să vină
La copiii cei cuminți,
Să le-aducă daruri multe,
Că-i ascultă pe părinți.

Dragoș Daniel

ZÂNA IARNĂ

Iarna ne-a adus din nou
Flori de gheață la ferestre
Și cadouri minunate.
E o iarnă de poveste!

S-a îmbrăcat natura toată
Într-o mantie argintie,
Iar copiii toți așteaptă
Dimineața ca să vie.

Iarna-i mândră ca o zână
Din povești și poezii,
Are sufletul de gheață,
Dar ne-aduce bucurii.

Cristea Ada

Moș Crăciun

Uite, iarna a sosit,
Moșu' iarăși a venit!
Încărcat cu jucării
Pentru cei mai buni copii.

El umblă din casă-n casă
Ca să-i vadă pe fereastră
Pe copiii cei cuminți
Care-ascultă de părinți.

Pașcalău Paula

Ovidiu

Paula

Bogdan

Seara de Crăciun

Este frig, seara se lasă,
Noi intrăm cu toții-n casă
Și așteptăm cu gând bun
Daruri de la Moș Crăciun.

Așteptăm ca el să vie,
Să ne-aducă o jucărie
Sau o carte, dacă poate,
Că are în sac de toate.

Așteptăm colindătorii
Să cânte cu glas duios
Multe colinde frumoase
De Nașterea lui Hristos.

Va veni și „Viflaimul”
Cei cu „Steaua”, de prin sat
Cu toții, cu mic cu mare,
Au pornit la colindat.

În această noapte sfântă
Tot creștinul șade treaz,
Nici câinii cei răi nu latră,
Că-i noaptea de colindat.

Elevii clasei a III-a C

*Cu colinda la
Biblioteca
Orășenească!*

..Fericiti să fiți cu toții
Și să fiți bogați,
Să aveți colaci pe masă
Să vă bucurați!
Să aveți ferestre-n soare
Acum de sărbători
Să-i primiți cu drag la masă
Pe colindători!"

Din lucrările noastre

Curiozitățile

Crăciunului ...

- În lumea creștină, Crăciunul a fost sărbătorit pentru prima oară la Roma în anii 330.
- Primul brad de Crăciun a apărut în Strasbourg, la începutul secolului al XVII-lea. După 1750, au fost împodobiți și alții, în câteva părți ale Germaniei. După 1820, primii imigranți germani în America au început să-și decoreze brazi de Crăciun, în Pennsylvania. În Italia nu se împodobeau brazi de Crăciun, ci se decorau cu fructe piramide mici din lemn.
- În Caracas, se obișnuiește să se închidă circulația pe străzile orașului în Ajunul Crăciunului pentru ca oamenii să meargă cu rolele până la biserică.
- În Norvegia în Ajunul Crăciunului se ascund toate măturile din casă pentru că în trecut se credea că vrăjitoarele și spiritele rele intrau în casă și furau măturile, pentru a zbura cu ele.
- **Renii lui Moș Crăciun**
Pentru o vreme, s-a crezut că Moș Crăciun locuiește la Polul Nord. În 1925 s-a decoperit însă că nu există reni la Polul Nord, dar erau o mulțime în Finlanda. Cu mult timp în urmă, Moș Crăciun a descoperit o formulă magică – praful renilor – care îi face să zboare în jurul lumii în noaptea de Ajun. Numele faimoșilor reni sunt: Rudolph, Blitzen, Comet, Cupid, Dancer, Dasher, Donder, Prancer și Vixen.
- **Crăciunul în lume**
În Franța, Crăciunul se numește Noel. Termenul vine din expresia franțuzească "les bonnes nouvelles", care înseamnă

"vești bune". În sudul Franței, unii oameni ard un buștean în casele lor, începând cu Ajunul, până la Anul Nou, ca să aibă noroc cu recolta anului viitor.

Italianii numesc Crăciunul "Il Natale", "Nașterea".

În Australia, sărbătoarea este în mijlocul verii. În Sydney, sute de familii își prepară cina de Crăciun, pe care o servesc la un picnic, pe plajă. Bradul de Crăciun este înlocuit cu niște plante cu frunze roșii, specifice Australiei.

Ucrainenii au obligatoriu la masa de Crăciun douăsprezece feluri de mâncare. Cel mai tânăr membru al familiei are sarcina de a pândi apariția primei stele pe cer, semn că petrecerea poate să înceapă.

- În Spania, mai există o variantă a pomului de Crăciun. Un pom natural în care sunt puse diferite cadouri și dulciuri, iar copiii trebuie să arunce cu pietricele pentru a le determina să cadă.

În Africa de Sud, obiceiul împodobirii bradului de Crăciun nu este foarte întâlnit. În schimb, se împodobesc ferestrele cu vată și beteală.

- Împodobitul bradului în România este unul din cele mai îndrăgite obiceiuri de Crăciun, datorită simbolurilor care i se asociază: *iubire* (pentru că este împodobit de întreaga familie), *bucurie și fericire* (pentru că sub el sunt puse cadourile), *magie* (se spune că Moș Crăciun nu vine în casele unde nu e brad), *viață, trăinicie și sănătate* (pentru că este mereu verde, chiar și când afară e omăt).

**„În mintea mea e iarna, iar în
sufletul meu este o primăvară
permanentă.”**

Victor Hugo

Școala Gimnazială „SILVANIA”
ȘIMLEU-SILVANIEI
JUDETUL SĂLAJ

Redactare și tehnoredactare:înv. Maria Chereji